

עין משפט
נר מצוה
לז:

ח א מ"י פרק א מהלכות
בסורות הלכה ג:
ט ב מ"י פרק ג מהלכות
המורה הלכה ב:
י ג מ"י פ"ד שם הלכה ו:
יא ד מ"י פ"ד מהלכות קרנן
מסכת הלכה ו:

יה אור השלם

1. אַךְ בְּכֹד שֶׁל אֵל בְּכֹד
כִּשְׁבּוּ אֶת בְּכֹד עַל אֶת תְּהִלָּה
קִשְׁרָה אֶת בְּכֹד עַל מִנְּסֵי עוֹרוֹת
עַל מִנְּסֵי אֶת תְּהִלָּה
אֶשֶׁר יִנְחַל נִחְלֵי
כִּי מִי יִנְחַל
2. וְלִקְחָהּ רִבְּוֹן מִדֵּם הַחַיָּה
בְּאֵבֶבֶב וְתִתֵּן לֵב עֵרֶת מִנְּסֵי
הַעֲלֵה אֶת רִבְּוֹן שֶׁפֶל אֵל יִסְדּוּ
מִנְּסֵי הַעֲלֵה
וְיִקְרָא ר. ד. כה
3. וְלִקְחָהּ מִדֵּם הַחַיָּה
וְתִתֵּן לֵב עֵרֶת מִנְּסֵי הַעֲלֵה
וְאֵל כִּי מִדֵּם שֶׁפֶל אֵל יִסְדּוּ
הַחַיָּה
וְיִקְרָא ר. ד.
4. אֵם כִּשְׁבּוּ רִבְּוֹן מִקְרִיבָה
עַל מִנְּסֵי וְקִשְׁרָה אֶת לִפְּנֵי
יִתְּנָה
וְיִקְרָא ר. ד.
5. וְלִקְחָהּ רִבְּוֹן מִדֵּם הַחַיָּה
בְּאֵבֶבֶב וְתִתֵּן לֵב עֵרֶת מִנְּסֵי
הַעֲלֵה וְאֵל כִּי מִדֵּם שֶׁפֶל אֵל יִסְדּוּ
הַחַיָּה
וְיִקְרָא ר. ד.
6. וְשִׁמְרֵתָם לֹא עַל יֶדֶּי תִּתֵּן
לְטַעַם בִּלְבָד עֵרֶת

7. השתמט את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיה
לחשופת פין ענייכם;
דברים י"ח
8. והיה לאות על ידך
ולחשופת פין ענייך כי בחוק יד
והצניעו דעות מעצמך;
שמות י"ז
9. בסבת חשבו נשבע יוסף
כל הארדה בישראל ישבו
בסתר למות ידעו ויהיו כי
בסבת לחשיתו את בני
ישראל דוריהו אותם מארץ
מצרים אני יקוה אליהם;
ויקרא י"ז כ"ב-כ"ג

מוסף רע"י

[illegible]

ועל לדקדק דחריקא בכלל שפייה דכיון דקאמר זינך על הפסח
וער אל הנזח אם כן פטירה ליה דמתנומיס שוין ופך פסח
רפסא ואת דנזח אל פטר פסח
מפסח בוריקא אם כן אימיר ליה דס
ייעה לומר דחריקא בכלל שפייה ולא
גראם ולא שפייה בכלל דחריקא דלחאי
דעם דרבי ישמעאל כולוה דחריקא
דכרי ריש דלגז או פטר את זה
ס כן אין מתנומיס שוות דפסח
שפייה מקרא ודס זבחין ישפך ואס
אל זחריקא בכלל שפייה ולא שפייה
ה דחריקא דהא ודס זבחין קאטערק
ה דחריקא לומר דפסח בשפייה ודלחאי
יירושא קשה מכל מקום מההיא
השפסא (שפסח דף פט.) ועוד מנא ליה
רבי י שמעאל דחריקא בכלל שפייה
דס דמיחזי ודס זבחין ישפך דלמנא
סא לכל הניתנין על מזבח החיצון
זבחנא בתמנה אחת כיפר וה"ר חיים
ומו"ר דנשפס"ס ישי"ס גרסין
שמיחזי לומר דלכרי רבי ישמעאל
דחריקא בכלל שפייה ושפייה בכלל דחריקא
הכל אחד דכל הקרבעות בוריקא לרבי
ישמעאל ואין לחוש אם בוריקא אם
שפייה והיינו כליט רבינו שמואל
ל מה שהקשיתי בענין קשה גם פה
ולכולוהו לשיני קשה אי פסח בשפייה
לרבי עקיבא (א) אם כן דרש דקרא
דמו"ר (ב) כרי ישמעאל דבשרס דקרא
זבחנא (ג) כרי ישמעאל ואחת תם ואחת
זבח מוס נפקא ליה מיהא ק"י (ד)
קומן בסוף אחרי מקומן (דף פז.)
ליג רבי עקיבא ארבי ישמעאל ומוקי
ל לקרא דבשרס אחד תם ואחת
זבח מוס כרי יוסי בגלילי דהכל:
אחד תם ואחד בע"א סוס. אע"ג (ז)
דלוי ק"י כחזה התנופה
מוק התנופה מוקמין ליה בסוף
דחורו מקומן (סז) ובכריות (ס) בכלור
ס רישיה דקרא דבשרס לשון רביס
קט משום ענל מוס: **שלא** מצינו
י בב"א התורה כולא. פירס
קוט"נ שלא מצינו ל לקרא (ז) אחד בכל
תורה כולה ונראה לפרש שלא מצינו
כל התורה כענין זה דשאר פסולי
ומוקדשין אינו מתנה לכן אלף פטירה
דקריבא אחר תחתיו וזה מתנה לכן
ולכלו בתומו כ"י (א) הלא גזנא בפ'
הוא

תמי מדות (מדות 65) שלל מלניו ככל התורה שיהא טפל חמור מן
שעיקר דגני את הכסף 11 ו' עולת וילדת האחד זה אחד עשר של
עשר 6 קור'ש' הם הם קריבין ואין תמורתן קריבה. תימה דלפ
כל העולין שקריבין לגבי זמנא וזמנא חמורין קריבה נפס
ויפיה דרש' לני הם הכסף אלן קריבה (תמורה 66) מקרא דכא
ידיעה קריבה. מפרש הכסף כפסח שנמלא קודם שמיטה ירעה וכן תמ
נמלא דלחר קריבה דנמלא קודם שמיטה והמיר דן חזר שמיטה תמ
אין תמורתו קריבה הוא קאלר הוא קרד כלומר פסח 11 קרד אין תמו
ר שיה טעמ' (פסחים 15) אפילו המיר דן לאחר שמיטה ולגביה כתיב
קאלת קשה הא דדרשין קודם הם אכבור מעשר ופסח הם קריבין
למנו שקרב לשם פסח תמורתו נמי קריבה דאם אינה ללא קרב אמר
דרשין הם הם אס כשז לרבות פסח שעברנה שנתו ושלמים הבאים
המיר דיינו תמורת הפסח עולמו ובענין אין למו חמורין דפרושים
למלים גם התמורה כיון דלא אחיז אמר מכח קדושה דהיה ו"ע
ואו קרד לשם פסח ואין תמורתו קריבה לשם פסח אבל לשם שלמי
לא אישטריך כדבריהם כדרי' לא אשכחן ו"ל דילמא ג"ש לית
ב' בתי' 11 טעמיה 11 כלל כ"ו' לבסוף אלן ו"ל דולטעפ' דרש' ש
עובר (יבמות 67) ויש מפרשים לטעופת דרש' דכתיב לטעופת מל
רבינו רבינו חס דלא אמרינן גורעין ומוספין ודורשין כחמאע היתס
ב' ומשמינו ובג' דם מהפ' יקבלו 11 ובג' ונתתם את חמלו לני
יבועי מרי קרי בתי 11 ו"ל כיון דמנין הוא איך הוא להו כפדשה 11
דקרי' 11 מפרש דהו טעפס לנפיה ואין חמ' אמו למנין 11 ב' 11
וכוה 11 דרשין 11 לרשנות כן ב' המביא (בבא 11) בגי און נטיל
חלל שם שמים על התגנו 11 כך חל על הסוכה וזימה דגבי אין מסככין
בסכות. כסות השני. ישי כסות. כי כסות הישנה. חד מלא יתרון חסות ויפיה 11 11

בית שמאי פרק רביעי זבחים

יחד על כבוד בעל מוס שניתן לכן שלא מנינו לו מקום אחר
בעל הסדר כולם. והדמ וכלם ליכא לאוקומי. החד בכור דבעל
מוס לא קרב: דסיפיה. וכסוף הימן לך יהיה: היינו תמיד קדש
ס' כו' וסוף כו'. כלומר היינו קדוש ס' ממשע נמי תמורה מעשר
וסמס מהסדרה וליפין מניה עממא

דהקנ' ב' משניות דתמן בזה דלא קריב' (וילקין): **כבדור ומעשר**. דלוק' נדקין כמזם לחול קדושה על המעטות ומיהו לא כבדור ומעשר לקריב' אלא כבדור בעלים כמזם ח' ופסן נמי. כבסמים דתמורות פסח לא קריב: ואין לי לפרש. הי קריבה וחי לא קריבה וקיימאן ל' דתמורה שמהיר בו אחר הפסח קריבה דתמורה שלמים היא ושהמיר בו קידם זמנו לא קריבה דתמורות הפסח היא: **עברה עברה**. (י) כל אשר יקח תחת השבט בעברה. ו' והעברה כל פטר כבדור: **אם כש**. בשלמים כחיי: **שקריבה שלמים**. שהרי מותר לו נעשה שלמים משעבר זמנו: **הוא**. וזה פסח הוא הוא קריב' ואין תמורות קריב' **אף תמאם כר**. וילפינן לה מקראי' בשמעטין והדר ילפינן לו כולו וזכמים מתעטא: **קרנע** **קרנע**. קרנעם. שלש פרושות נאמרו במטאות החיות וקריא אחת בשעיר נשיא ובי' במטאות יחד אחת בכשבה ואחת בשעירה בשמים כחיי על קרנע חסר ואחת מלא ובי"ש אחת להו י"ש אלס למקראי' שכן שאלס וית' נאמרו אלא קרנע י"י ששטו ימירות י"י נאמרו אלא ששנה עליה י"י הכחוב לעכב קרנע נאמרו למאזו שמוזה בחרע מתנות וישנים נגזו מהן לעכב: ובי"ב סברי י"י אלס למאזו בלתי קריב' י"י ד' ג' מהן למאזו נאמרו שמוזה למחילה ליתן אף עליהן והאחת מעכבת כדמפרש ואולי: **אחא כולבו למאזו**. ואין כאן אמתא לעכב שהרי לא שנה נאחת מהן: **כדרי**. בלא מתן דמיס: **אטוי קרא** י"י דשעמח שש: ואטוי מקורא. דמשמע ארע. אמר טפי דאין אמתא וצביר חדא למקריב' והיו להו חמש נמא' שנה נאחת: **לעטפס לעטפס** **לעטפוס**. דילפינן מיהא קרנע במים למחילין ואין ככולו לטוטפוס קרינ' נמי י"י אטוי קרא י"י: **סברי ב"ס**

רבי עקיבא. דליף לה מקרא אחרנא: **דפי.** שם מקום:
הסם
ק' דמורה (דף ה:) בין אבי :: ורבא מוקיא הס לבכור ומעשר
להו מדמחי לה' הוא קרב ואין תמורה קריבה ועוד קשה דלמי
מכרי קודם ש' **שמעת'** שחבורת פסח קריבה ותמורת פסח
זו משום פסח :: עלמו דלא קרב לא קריבה תמורה :: ועוד איכא
זו קריבה שלמים אלפי' בהספס רועה ואע"ג דרשנן הוא קרב
זו קריבה כשאר קריבה מימר בפסח דמי :: (לשנא לא) קמא דרבה דבפרק
היכא דהמיר קודם שחטה :: והוא לשנא לא קאי לתלמודא דהס
זו תמורה קריבה דלא הוי מעין אחד דגבי פסח אלס המיר בפסח
ותבות דהס לשון שני על רבה :: למה דבמייא דבב' מייב' :: ועוד
פסח לכל מזהו שלמים ופירש דהס בקונו' שלמים הבזין מחמת
שעל פיר' (דף ט.) ובכל מקום שהפסח קודם לא לשם פסח וא לשם
ס' יוכל להמיר התמורה לשם פסח קודם שחטה דשחא יש לדרוש
קריבה כשקרב הוא לשם פסח: **הרי' באן שש.** וא"ת בחמש פני
הוא טעמא: **למחבורת.** אמר רבנו חס דבסבירים מרובים
יילו דלא דלא דריש וי"ו לריש דלמאן ג' והוצר פ'
וי' דריש דבין ש' הטעמא :: לריש וקסדר גורעין ומסופין ודפין
אלא בתחלת המינה או בסוף כדאשכחן בפרק הזהב (כ"ח דף נז):
ור' דיש וחולין (נ"ב דף קא:) :: **באן בבתי' שהיה.** וא"ת אל"כ
רבה וגשמי ולא דמו לקרנות שאין הקטן כחוס בפירוש ויה"ר יהודה
בגלון חמפי וכלא אפרקין :: **אלא** דמכריה חג הסוכות דכס'
עליו מן הסוכה אסרינן מי מן הפסות מעמיח חג הסוכות דכס'
בר המקבל טומאה וגבי :: טעמא ולא מן העשוי לא דרשנן :: (לפסות:

מסורת הש"ס

(א) נלקמן טו. כטורות כח.
 (ב) שבת פ"ג י"ג (ג) חמורה
 טו. בבכורות טו, (ד) פסחים י"ג
 (ה) נשליט. חמורה ה. עמילה
 י"ג. (ו) חמורה ד. י"ג
 (ז) ליקוטין ט. ט"ס: ט חמילה לז
 (ח) יקרא דז לב. י" שבות יג
 יב. (י) שייך לעמי הקודם.
 (י"א) וישיב חז כטורות כח. ד"ה
 ט"ז (י"ב) עמילה. י"ג וישיב
 חז כטורות ד. וימנחת לז: ד"ה
 נטעשת. י"ג וישיב כטורות
 טס וימנחת טס ד"ה ט"ז
 (ט) סוכה יא.

הגהות הב"ח

(א) גם' יאין תמורמן קריסע
ותנן: (ב) שם אהני מקרא:

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

ת"ל הוא סל דרכה נעדרה היה.
כלל הם כנס לזירת תחרות.
ספק היה הספק קטני שלמים.
למחשבה נעלמה היה במחשבות כמ'
מי שיהיה עתה, וספק זה היה דלם
כנס כל לזירת תחרות נעלמה:
במה היה בזה? וקשה דלוק לזרם
מי למידת חידוש נחמד, וכל תחומן
היה עתה עתה עתה עתה עתה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones